

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 29

19. července

Cena: 7 Kč

ŽIVOT A DÍLO MISTRA JANA HUSA PŘIPOMNĚLA NAŠE CÍRKEV V BETLÉMSKÉ KAPLI

Stovky lidí se už tradičně shromáždily 6. července v Betlémské kapli, aby připomněly život a dílo kostnického mučedníka Jana Husa u příležitosti 594. výročí jeho tragické smrti. Letošní slavnostní bohoslužby, přenášené v přímém přenosu rozhlasem i televizí, se kromě hostů z ekumeny zúčastnili i pan prezident republiky Václav Klaus a pan premiér Jan Fišer. Bohoslužbu vedli bratr patriarcha Tomáš Butta a farářka z Roudnice nad Labem sestra Lenka Vávrová. Kázáním posloužil slovenský biskup bratr Jan Hradil. Zúčastnili se i královéhradecký biskup Štěpán Klásek a plzeňský biskup Michael Moc a duchovní naší církve.

Přímluvné modlitby pronesli: probošt Královské kolegiální kapituly Petra a Pavla na Vyšehradě Antonín Doležal, místopředsedkyně ústřední rady naší církve Ivana Macháčková, Gerhard Frey-Reininghaus z Českobratrské církve evangelické, biskup Starokatolické církve Dušan Hejbal a tajemnice Ekumenické rady církví a farářka naší církve v Praze-Břevnově Sandra Zálabová.

První čtení z knihy proroka Daniele (5,1-5) jsme po mnoha letech mohli slyšet ve slovenštině, jak ho přečetl člen naší církve ze Slovenska. Druhým čtením (Da 5,22-30) posloužil metropolitní presbyter Pravoslavné církve Jaroslav Šuvarský.

Bratr biskup Jan Hradil v úvodu kázání připomněl, že se nacházíme na místě, kde od roku 1402 do roku 1412 kázal i Mistr Jan Hus. Právě jeho se

týkala slova přečteného evangelia (Mt 5, 10-12): „Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně...“ I Jan Hus hlásal pravdu evangelia a zemřel na hranici, přestože nechtěl nic jiného, než aby platilo Boží slovo. Věděl, že bohatství církve má být duchovní a postavil se proti placení odpustků, protože ty nejsou tou správnou náhradou za pokání. Když byl povolán do Říma, aby se tam zodpovídal ze svých názorů, nešel, ale odvolal se ke Kristu, který jediný může člověka soudit. Věděl, že Kristus nesoudí nikoho, kdo koná v lásce a hlásá Boží slovo. Pochopil by, že Jan Hus měl obavy, aby církevní oligarchie nezavedla lid do záhuby. Dále slovenský biskup vysvětlil souvislost se starozákonním textem - i kaldejský král Belšasar si stejně jako mnozí jiní mocní myslel, že si může dovolit všechno. Netušil, že ještě téhož večera bude povolán k soudu, u něhož Bůh odpustí jen kajícím.

Věřící si tentokrát zazpívali celou píseň č. 20 z našeho zpěvníku, bohoslužbu doprovázel Sbor Mistra Jakoubka ze Stříbra pod vedením sestry Hany Tonzarové.

Po bohoslužbě promluvil ke shromáždění pan prezident. Jeho projev uvádíme na jiném místě.

Letošní sbírka činila asi 25 000 Kč a je určena pro osoby postižené letošními povodněmi.

(noe)

PROJEV PANA PREZIDENTA VÁCLAVA KLAUSE

Vážený pane patriarcho, zástupci státu a církvi, vážení spoluobčané, děkuji za pozvání na toto tradiční shromáždění, které se každoročně koná ve sváteční den, kdy si připomínáme 594. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa, člověka, který svým tragickým osudem a svou obětí nezapomenutelným a neopakovatelným způsobem ovlivnil duchovní život a myšlení celého našeho národa. Od jeho smrti uplynula již dlouhá doba, mnohé je zapomenuto, ale Mistr Jan zůstává trvalou součástí našeho národního povědomí a mnozí z nás jsou jím oslovováni dodnes. Patřím mezi ně i já. Cítíme to tak my dnes a cítili to tak i naši předkové, kteří sem do Betlémské kaple přicházeli – jak se uvádí v kronikách – "pro čest a chválu Boží a slavné paměti Mistra Jana Husa".

Jan Hus byl římskokatolickým knězem a kazatelem. Byl významným středověkým náboženským myslitelem. Byl církevním reformátorem evropského dosahu. Byl profesorem i rektorem pražské univerzity. Jeho překlad Bible do češtiny a reforma českého pravopisu vytvořily z češtiny spisovný jazyk a postavily ji na roveň tehdejší vládnoucí latině mnoho let před tím, než se to podařilo řadě velkých evropských jazyků.

Letos v lednu jsme si připomínali šestisté výročí vydání tzv. Dekretu kutnohorského, který změnil poměr hlasů při rozhodování na Karlem IV. před půl stoletím založené univerzitě, což sice zesílilo pozici Čechů, ale přispělo to ke zvýšení neklidu a nesvornosti tehdejší doby. Hus byl velmi aktivním účastníkem tehdejšího dramatického duchovního a společenského vývoje. Díváme-li se na data Husova pohnutého života a jsme-li právě zde, v Betlémské kapli, nemůžeme nezmínit např. to, že když papež Jan XXIII.

v roce 1412 nad Janem Husem vyhlásil klatbu, žádal, aby byla tato kaple zbořena. Nebyl vyslyšen. Stalo se to až o několik století později. Formálním důvodem byl tehdy sice špatný stav kaple, ale větší roli i v 18. století hrála její symbolika, její odkaz a její spojení s dějinami českého národa. Trápí-li nás spory kolem letošního českého předsednictví Evropské unie a jeho kritika, zejména od francouzských médií a některých politiků, za zmínku stojí např. i to, že jeden z nejostřejších textů o tzv. Husových bludech sepsal v roce 1414, tedy rok před kostnickým koncilem, právě kancléř pařížské univerzity Jean Gerson. Nám však teď zde nejde o doplňování si znalostí historie, ani o společenskovední analýzu období, které následovalo po Husově smrti. To by mimo jiné nutně vyžadovalo diskusi rozdílů mezi autentickým Janem Husem a tím, co označujeme za husitství. Jak už to často bývá, dnes již téměř nepůsobí Husovy myšlenky samotné, s výjimkou několika známých, v učebnicích opakovaných výroků. Působí jejich následná interpretace a reinterpretace a svou váhu má zejména velmi komplikovaná realita husitských válek.

Svěrázným interpretacím se Hus nevyhnul ani v současnosti. Jedni z něj dělají prvního českého socialistu či komunistu, druzí i s odstupem mnoha staletí stále zůstávají více méně na pozicích tehdejšího církevního establishmentu. Učme se proto více poslouchat a číst originály, polemizujme se skutečnými názory historických osobností, ne s jejich převyprávěnou, a proto velmi často, ať úmyslně či neúmyslně, překroucenou formou.

Mistr Jan Hus byl člověkem středověku a jeho myšlenkový svět je lidem žijícím ve 21. století nutně vzdálen.

Přesto nás i po šesti staletích oslovuje, inspiruje a zneklidňuje zejména jeho mravní síla a odvaha, s nimiž vystupoval se svými názory. Právě díky tomu je přítomen v paměti našeho národa až do dnešních dnů.

V naší historii nebylo mnoho osobností, které by nám zanechaly podobně naléhavé poselství názorové pevnosti a síly bránit svou pravdu bez ohledu na nepřátelství a odpor mocných tohoto světa a podstoupit za tuto pravdu i obět nejvyšší. Tragický obraz kostnické hranice se stal zrcadlem, které minulým i současným generacím dovoluje porovnávat své činy a postoje s Husovým mravním apelem. V tomto srovnání jsme však jen málokdy obstáli. Obávám se, že to v míře vrchovaté platí i pro dnešní dobu.

Mít svůj zdůvodněný názor, trvat na něm, nebát se jej hlásat a bránit ho nám velmi často připadá nerozumné a naivní. Výhodnější se zdá být názory nemít, z řady nevyčnívat, přitakávat a posluhovat mocným, dávat na první místo krátkodobý parciální a osobní prospěch před dlouhodobým zájmem země či národa. U nás spíše vítězí názor, že chytračení a konformita jsou prozíravé či dokonce správné.

Tyto postoje se nám vyplatily pouze výjimečně. Za to, čím naše země a náš národ jsou, vdčíme činům těch nepočtených osobností, které se jako Mistr Jan Hus nebály jít proti proudu, stály na svém a bojovaly za naplnění svých idejí. Jejich poselství a odkaz zapalovaly srdce i mysl staniců a jejich prostřednictvím se staly skutečností.

Dějiny – jak dobře víme – neskončily a proto i nadále jistě budeme mít důvod vracet se k Janu Husovi jako k symbolu boje proti ohrožení naší svobody, našeho přesvědčení či celého našeho národa. Takovýto návrat se vždy vyplatí.

6. července 2009

Pan prezident Václav Klaus při projevu v Betlémské kapli

Dovolená

Dovolená – jak pěkně to zní! Mít dovolenou přece znamená věnovat se konečně sám sobě, nemít na očích termíny, nebyť zavalen prací, neznat budík ani telefon.

Mít dovolenou neznamená bez ustání přemýšlet, zda jsme doma zavřeli vodu a plyn, zda nám sousedé vybírají poštu, zda je naše kočka u známého hladová či přežraná, zda to v práci bez nás klape či jak nám zarůstá zahrada. Být na dovolené znamená to vše přejít úsměvem.

Udělat si dovolenou znamená otevřít své srdce. Trávit dovolenou je umění, které musíme ovládat a v němž se musíme cvičit. Hlavu máme uvolnit a všechny starosti odložit.

Čas o dovolené můžeme vyplnit podle své vlastní volby. Kdosi řekl, že pravou cestu mine jen ten, kdo ji nechce najít. Přijmi život, jaký je, a dostane se ti trpělivosti, kterou ve volném čase tak nutně potřebuješ. Poznáš, že Bůh je dárce pravých hodnot.

Mít dovolenou znamená i zaposlouchat se do ticha, být s Bohem. Naše chvála znamená zůstat v Bohu i po dovolené a mít jistotu, že i nadále můžeme spoléhat na Boží milosrdenství a věrnost.

Udělat si dovolenou znamená mít dost času pro květiny a pro pěšinky v lukách, naslouchat ptačímu zpěvu a vnímat, jak dýchá les.

Dovolenou můžeme trávit tak, že se osvobodíme sami od sebe, aby nám nic nebránilo v našem vztahu k Bohu a v jeho cestě k nám.

Z němčiny přeložila:
Alena Naimanová

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písma svatého. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí sblížit s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamyšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)

Příklady veřejných postů:

Na pokyn Samuelův Izraelci obtíženi vinou (sloužili baalům a aštartám) se postí a vyznávají svůj hřích v Mispě.

1 S 7,3-6

Když vytáhli do války proti králi Jóšafatovi Moábcí a Amónovci, král vyhlásil před bojem půst po celém Judsku.

2 Pa 20. kap., zejména verš 3

V době vlády judského krále Jójakima byl vyhlášen půst pro všechny lid v Jeruzalémě a pro lid přicházející do hlavního města z judských měst. V chrámu Bárúk předčítal lidu z knihy proroka Jeremjáše.

Jr 36. kap., zejména verše

6,9-10

Jonáš procházel městem Ninive a oznamoval Boží soud. Ninivští uvěřili, vyhlásili půst a oblekli žíněné suknice. Bůh se nad nimi smiloval.

Jon 3,1-10

Prorok Jóel volá k pláči pro Boží metly a vyzývá všechny stavy ke svolání kajícího shromáždění a k postu.

Jl 1. kap., zejména verš

13-15; 2,12-17

Trvání půstu

Jeden den (pláč pro Saula)

2 S 1,11-12

Tři dni a tři noci (Ester)

Est 4,15-16

Sedm dní (pohřeb Saulův)

1 S 31,12-13

Tři týdny (částečný půst – Daniel před viděním)

Da 10,2

Půst jako součást kultu

Konal se vedle obětí zápalné a přídavné – bylo tu nebezpečí z povrchnění, rutiny

Jr 14,11-12

Předepsané, nařízené posty

V zajatí babylónském nahradil půst chrámové oběti a přibýlo postních dnů:

na paměť obležení Jeruzaléma Nebukadneserem;

2 Kr 25,1-2

na paměť jeho dobytí;

2 Kr 25,3-7

na paměť zničení chrámu a zboření městských hradeb;

2 Kr 25,8-10

na paměť zavraždění správce země Gedaljáše;

2 Kr 25,22-25

na paměť postu Esterina.

Est 4,16

Jaký má být pravý půst?

Podle proroků je vnějším výrazem

pokání kult s postem, vnitřním důkazem pokání je proměna, která vede k mravním činům. Pravý půst je tedy spojen s plněním Božích přikázání: lámat chléb hladovému, obléknout nahého, přijmout ty, kdo jsou bez příštěří...

Iz 58,1-2; Jl 2,12-17

Za 7,1-14

Nový zákon

V době Ježíšově bylo až 28 postních dnů. V zákonickém náboženství měl půst stejnou hodnotu jako dobrý skutek a byl větší zásluhou než almužna. Půst byl chápan také jako služba – viz prorokyně Anna.

L 2,36-37

Farizeové se postili 2x v týdnu.

L 18,12

Učedníci Jana Křtitele se postili, Ježíšovi učedníci nikoli (protože byli s Ježíšem, se kterým nastávala mesiášská doba).

Mt 9,14-15; Mk 2,18-20

Ježíš se postí po 40 dní poté, co mu bylo při křtu zjeveno, že je milovaným a vyvoleným Synem.

Mt 4,1-11; L 4,1-13

Texty vybrala:

Jiřina Kubíková

(pokračování přístě)

Nad Písmem

JEŽÍŠ ŽIJE V NAŠEM NITRU

J 12,20-26

Z kazatelského plánu

7. neděle po svátcích svatodušních

Aby duch náš viny prost povznesl se k tobě obětí čistou

Jde o souměřitelnost života a smrti s věčnými pravdami Písma. Náležíme životem i smrtí Pánu. To je naše pravá svoboda. Křesťan je vykoupěný otrok, zachráněný zajatec hříchu a smrti. Proto jeho život nemůže být ničím jiným než svědectvím. Všude a vždycky, ať je to vhod či nevhod. Křesťanovo slovo bude vhod těm, kdo potřebují živého Ježíše Krista, přítele hříšníků, publikánů, všech hladových, plačících, ukřivděných a zotročených. Bude nevhod těm, kdo sledují své vlastní cíle a mají raději Krista mrtvého, materiálně i teologicky mumifikovaného, a proto lhostejného k bídě a bohatství, k pravdě i lži, spravedlnosti i bezpráví.

Připomeňme si v této souvislosti soud nad M. J. Husem, který byl dílem lidské nesvobody vykonán nad svobodným člověkem. Nemusel se bát těch, kdo zabíjejí tělo. On mohl svůj život odevzdat svému nejmilostivějšímu Pánu s pokorným sebevědomím.

Vstup: Gn 4,3-15

Tužby:

2. Abychom všichni o svobodu dětí Božích usilovali a přiváděli svět k jejímu poznání...

3. Abychom všichni k poznání pravdy zjevené v Ježíši Kristu srdcem přilnuli a v ní pevně stáli...

Epištola: 2 K 5,1-10

Evangelium: J 12,20-26

K obětování: Ga 5,1 nebo Ef 6,10-13

K požehnání: 1 K 16,13-14

Modlitba:

Slavil jsi, Spasiteli a Vykupiteli náš, jméno Hospodinovo mezi námi. Byl jsi oslaven Otcem pro oběť a svědectví pravdy. Oslav i nás a dej nám podíl na své slávě. Amen.

Vhodné písně: 47 nebo 53; 39; 36

Sedmá neděle po svátcích svatodušních nám předkládá evangelijní úryvek, který je příznačný pro postní období. Ježíš vstupuje do Jeruzaléma, aby tam oslavil velikonoční svátky. Mezi poutníky, kteří rovněž přicházejí na svátky do Jeruzaléma jsou i někteří pohané. Ti přicházejí za Filipem s prosbou: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“

Není řečeno, odkud tito lidé pocházejí. Jsou to však lidé, kteří hledají nové cesty, nový život, nové řešení pro složitě otázky své doby. Je zřejmé, že o Ježíšovi už mnoho slyšeli, a tak není divu, že svůj zájem, a snad i svoje představy a plány, dávají do souvislosti právě s tímto podivuhodným božským prorokem.

Filip to hned sděluje Ondřejovi a oba spěchají k Ježíšovi. Odmítne je Ježíš? Nic takového. Ježíš odpovídá, ale jakoby z jiného světa: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka.“ Jako by odpovídal sám sobě, na nějakou vlastní vnitřní otázku. „Amen, amen, jestliže pšeničné zrné nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej, kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný.“

Obraz o nutnosti obětí zrna, aby mohl vzejít nový život, je důkazem toho, že je Ježíš celým svým životem zakotven v bezpodmínečném přijetí Otcovy vůle, kterou přišel splnit. Právě touto synovskou poslušností oslaví Otcovo jméno, když na sobě zjeví Boží lásku a uskuteční spásu celého světa. Jeho

smrt na kříži je rozhodující hodinou pro dějiny celého světa. Každý, kdo chce Ježíše následovat, vstupuje do téhož procesu smrti a slávy. Také my bychom měli neustále opakovat prosbu: „Chceme vidět Ježíše, chceme ho poznat.“

Den co den by se měla v našem nitru obnovovat touha vidět Ježíše. A je to právě tato touha, která nás vybízí, abychom slyšeli jeho slovo, abychom jej hledali v Písmu svatém, v evangeliu, v církvi, ve svých bratrích a sestřích, v událostech svého života i ve svém srdci.

Dnes jej nemusíme hledat venku, protože jestliže v něj věříme, Ježíš žije v našem nitru. Ze všeho nejdůležitější je proto snaha o vnitřní účast na Kristově tajemství se srdcem naplněným vírou. Jedině tak můžeme přinášet ovoce. Kristus také připomíná, že skutečně žije pouze ten, kdo na sobě prožívá tajemství pšeničného zrna, které musí zemřít, aby přineslo užitek. Svými skutky a reakcemi ukazujeme druhým cestu, po které sami jdeme. Není možné nic zatajit, svým vlastním projevem sdělujeme všem lidem kolem sebe, jak na tom jsme, kam jdeme a kde se právě nacházíme. V každém projevu i slovním projevu je poznat, zda o lásce jen mluvíme nebo ji žijeme. Každé přání se uskuteční v té podobě, jakými myšlenkami je podporováno. Je tedy velmi důležité, co, jak a kdy říkáme. Měli bychom si umět přiznat, že naše neupřímnost a přílišná chtivost vychází z těch míst v nás, která jsou přehlížena, prázdná, bez

lásky a citu. Pak jsme sváděni k tomu, že jinak mluvíme než činíme, což svědčí i o naší nevyrovnanosti. Nestáčí pronášet v jedné chvíli krásná slova, mluvit o lásce, klidu a míru a vzápětí zatínat pěsti, vynucovat si pozornost, zlobit se a proklínat. To je rozpolcenost, která vyrovnanost nenabízí. Pokud nebudeme mít na paměti, že půdou, do které máme padnout a v ní zemřít, je opravdová láska, nenajdeme dostatečnou sílu, abychom zakořenili v úrodné zemi. Jedině láska dává smysl kříži Ježíše Krista i všem ostatním křížům, které se tyčí vedle kříže Kristova. Láska a smrt jsou v utrpení našeho Pána tak smíšené, že člověk nemůže nosit v srdci jednu bez druhé. Ostatně všechno je buď věčná smrt, anebo věčná láska.

Přijď tedy, Duchu svatý, a zapal naše srdce svou láskou.

Lenka Pačovičová

**Pane Ježíši,
když se díváme na tebe,
nacházíme sílu
s důvěrou se odevzdat
do Božích
otcovských rukou.
Očist' náš duchovní zrak,
abychom tě neviděli
jen nejasně jako v zrcadle,
ale abychom mohli
věčně hledět na tvou
láskyplnou tvář
a poznali tě takového,
jaký skutečně jsi.
Amen.**

KOMENTÁŘ K ZÁKLADŮM VÍRY – K DISKUSI X

ZÁKLAD SLUŽBY CÍRKVE V POSLÁNÍ A ZMOCNĚNÍ APOŠTOLŮ VZKŘÍŠENÝM (Služba církve I.2.1.-I.5.2)

I.2.1. V poslání a zmocnění apoštolů vzkříšeným Kristem má svůj trvalý základ poslání a zmocnění celé církve.

I.2.2. Poslušným a věrným konáním tohoto poslání církve se ve světě zpřítomňuje a uskutečňuje Boží spásný záměr až do jeho konečného završení v plnosti Božího království.

I.2.3. Každý věřící má na tomto poslání svůj osobní podíl odpovědnosti. K jeho naplňování se mu dostává i konkrétního zmocnění a obdarování (charisma) Ducha svatého.

KNĚŽSTVÍ BOŽÍ CÍRKVE – VŠEOBECNÉ KNĚŽSTVÍ POKŘTĚNÝCH

I.3.1. Vlastním knězem Božího lidu je obětovaný a vzkříšený Kristus.

I.3.2. Všeobecné kněžství Boží církve spočívá v konkrétní účasti na Kristově životě, zejména na oběti kříže i slávě vzkříšení, a ve zmocnění každého věřícího Duchem svatým ke svědectví evangelium slovem i životem.

I.3.3. Účast na kněžství Boží církve je každému pokřtěnému výzvou, aby své osobní duchovní dary a povolání

uplatňoval a rozvíjel. Těmito duchovními dary tak přispívá k růstu a jednotě církve, k šíření evangelia ve světě a sloužil k naplňování Božího spásného záměru s každým člověkem, lidstvem a celým stvořením.

I.3.4. Toto uplatňování povolání a rozvíjení duchovních darů každého pokřtěného se děje rozmanitými způsoby: zejména jasným přiznáváním se ke Kristu a jeho evangelium za všech okolností, každodenní četbou Písma, modlitbou, aktivním zapojením se do života církevní obce, pravidelnou a aktivní účastí na bohoslužbě, přijímáním svátostí, křesťanským vedením vlastní rodiny a výchovou dětí, zastáváním biblických principů a hodnot v osobním i společenském životě, konkrétními projevy pomoci potřebným a také vírou motivovaným zápasem o spravedlnost, svobodu a lidskou důstojnost.

KNĚŽSTVÍ SVÁTOSTNÉ

I.4.1. Svátostné kněžství je odvozeno od kněžství Ježíše Krista a Boží církve jako jeho těla. Nositelé svátostného kněžství přijímají zvláštní odpovědnost za vedení duchovní správy církve a za všestrannou péči o obětní obecenství obce.

I.4.2. Děje se tak zejména kázáním a

vyučováním Božího Slova, vedením bohoslužeb, vysluhování svátostí a pastýřskou péčí. Svátostné kněžství znamená účast na jednotě tří úřadů Kristových: učitelském (prorockém), kněžském (obětním) a pastýřském (královském).

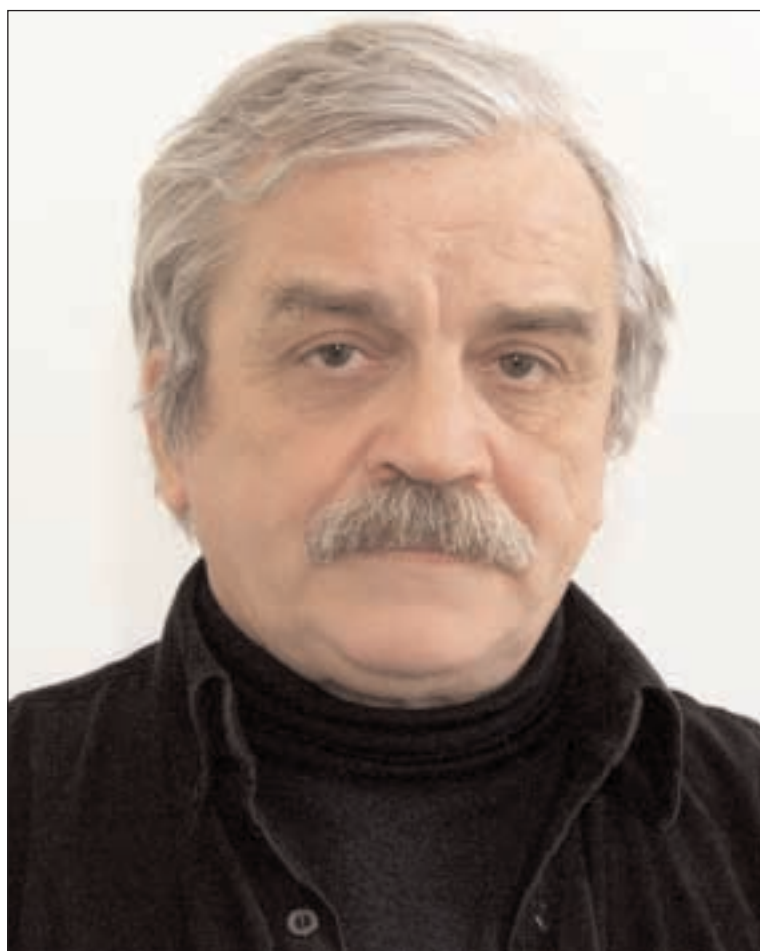
I.4.3. Svátostné kněžství je v Církvi československé husitské podle převzaté tradice vnitřně strukturováno jako služba kněží, jáhnů a biskupů. Kněží a jáhni jsou k této službě svěceni. Biskupové jsou ke své službě zřizováni (ordinováni).

DALŠÍ SLUŽBY PODÍLEJÍCÍ SE NA DUCHOVNÍ SPRÁVĚ CÍRKVE

I.5.1. Na službě učitelské a pastýřské se v Církvi československé husitské podílejí také kazatelé, katecheté a pastorační asistenti. K této službě jsou církví pověřováni nesvátostným obřadem pověření a vyslání.

I.5.2. Zvláštní formou je služba starších, která spočívá v účasti na správě a vedení konkrétní církevní obce, diecéze nebo celku církve. K této službě jsou členové církve voleni na určité funkční období a následně vyslání nesvátostným obřadem spojeným se slibem. Spolu s duchovními pečují o křesťanský život společenství.

Pokračování příště

MALÝ, VELKÝ MUŽ

Před nedávnem oslavil bratr farář Ervín Kukuczka z Ústí nad Orlicí své pětadesáté narozeniny. A jak jinak než ve velkém stylu, který je jeho duchu blízký. Pokud si pod tím ovšem představujete večírek s přáteli a několik oficiálních proslovů, jste na omylu. Bratr Ervín je totiž velmi činný výtvarník, básník, prozaik a publicista – a právě proto byla 29. května v Galerii pod radnicí v Ústí nad Orlicí uspořádána výstava jeho koláží a literární tvorby, která trvala téměř měsíc a těšila se veliké přízni návštěvníků. Zejména obdivovali hloubku duchovního poselství, které autor vkládá do svých prací. Milým zpestřením při vernisáži bylo vystoupení jeho dcery Aničky, studentky herectví, která program obohatila interpretací otcových básní a povídek.

Bratr farář byl jistě mile překvapen, když se od starosty města, pana Richarda Peška, dověděl, že mu bude ve středu 10. června v obřadní síni města Ústí nad Orlicí slavnostně udělena Cena starosty města za celoživotní přínos duchovnímu životu ve městě. To asi nejlépe dokládá citace z Orlického deníku: „Zejména od devadesátých let je ho tu všude plno. Pustíte si rádio, uslyšíte Kukuczku, zajdete do knihkupectví, na pultě Kukuczkovy knihy, zajedete na bohoslužbu do Žamberka nebo Nekoře, bude k vám promlouvat Kukuczka, otevřete Orlický deník, čtete Kukuczku.“ Já osobně bych si dovolil připojit - zajdete do kavárny k Maxovi, sedí tam u sklenky vína Kukuczka při jednom ze svých rozhovorů s lidmi, kteří vyhledávají jeho člověčinu.

Bratr farář je povětivý dělník na vinici Páně. Oře, sází, pleje, sklízí, zas a znovu. To vše s hlubokou vírou v milujícího Boha a své bližní. Kéž ho náš Pán nadále provází svým požehnáním, aby měl mnoho sil a radosti pro další službu.

Za náboženskou obec v Žamberku
Aleš Toman

SLOVO O VÝZNAMU SVÁTKU MISTRA JANA HUSA

Církev československá husitská od svého počátku kladně oceňovala osobnost a zápas Mistra Jana Husa – středověkého kněze a českého náboženského reformátora. Proto svátek Mistra Jana Husa má své pevné místo v liturgickém slavení novodobé husitské církve.

Mistr Jan Hus je bytostně spojen s naším národem a jeho dějinami. Husův spor a zápas nebyly jen jeho osobní záležitostí, ale měly celonárodní dosah. Na jeho obranu se postavila po jeho odsouzení roku 1415 na Kostnickém koncilu a upálení česká a moravská šlechta: „... veřejně srdcem i ústy vyznávající a prohlášující, že Mistr Jan Hus byl naprosto muž dobrý, spravedlivý a pravověrný, mnoho let v našem království životem a mravem i pověstí chvalně zachovalý a osvědčený; a pravověrně učil nás i naše poddané zákonu evangelickému a svatých proroků, knihám Starého a Nového zákona, podle výkladu svatých a od církve schválených doktorů kázal a mnoho ve spisích zanechal...“ (*Stížný list české a moravské šlechty ze dne 2. září 1415 poslaný kostnickému koncilu proti upálení M. Jana Husa. V: Ze zpráv a kronik doby husitské. Praha 1981, cit. s. 196*). Také pražská univerzita vydala osvědčení o jeho odbornosti, křesťanské pravověrnosti a morální kvalitě (*Osvědčení pražské univerzity o Husovi a Jeronýmovi. V: Husitské manifesty. Praha 1980, s. 53-56*).

Svátek Mistra Jana Husa v utrakvistické církvi byl slaven nejširšími vrstvami lidu. Byla čtena v kostelích zpráva o jeho utrpení a citovány jeho dopisy. Po období protireformace v době národního obrození a sebeuvědomění nabývá Husova osobnost opět nového významu. Jeho novodobé interpretace byly však někdy až

příliš jednostranné. Pojetí Husa jako národního hrdiny či sociálního revolucionáře nepostihovaly jemu vlastní biblicko-křesťanské motivy jeho osobního přesvědčení a víry. Jestliže je svátek Mistra Jana Husa v kalendáři našeho současného demokratického státu, pak to znamená, že jeho význam přesahuje církevní hranice a Husův odkaz je stále aktuální.

Život církve, život společnosti i náš osobní život se odehrává ve velmi složitých a komplikovaných podmínkách plných protikladů a paradoxů. To vyžaduje naši hlubší orientaci a odpovědné aktivní rozhodování. Hus nadčasově ukazuje, že naše rozhodování nemá být motivováno přirozenou sobeckostí, nemá být určováno lidskou libovůlí a nesprávně chápánou svobodou (Ga 5,13). Mistr Jan Hus nastolil otázku nejvyšší normy

církve, společnosti i života jednotlivce. Svým postojem připomíná i nám lidem 21. století morální náročnost rozhodování, osobní odpovědnost každého člověka a stále trvající zápas lidského svědomí ve vztahu k této nejvyšší autoritě a normě. Tuto nejvyšší normu Hus spatřoval v tzv. "evangelickém zákoně". „Zákon Kristův či zákon Boží je vyjádřen v Písmu svatém“ (*O postačitelosti Kristova zákona. V: Husova výzbroj do Kostnice. Praha 1965, s. 92*).

Náš živý zájem o Bibli, o křesťanství, poznávání osoby Ježíše Krista, jeho poselství i nároku, umožňuje porozumět motivům, zápasu a postojům Mistra Jana Husa. Tím se otevírá smysl a význam tohoto červencového svátku v jeho duchovní rovině.

Tomáš Butta,
patriarcha

JUBILEJNÍ ROČNÍK FESTIVALU DUCHOVNÍ HUDBY

Jubilejní desátý Festival duchovní hudby se konal v neděli 5. července v chrámu sv. Mikuláše v Praze.

Zatímco se hosté scházeli, hrál mikulášský varhaník prof. Bohumír Rabas "Suite Gothique" od Léona Boelmanna. Festival pak zahájil Pražský žestový soubor skladbou Adama Michny z Otradovic "Bud' Bohu všechna chvála, čest". Moderátor Filip Sychra přivítal publikum i účinkující a připomněl, že první (a na dlouhá léta také poslední) ročník festivalu se konal před čtyřiceti lety zásluhou sestry Jindřišky Kubáčové.

Prvního pěveckého čísla se zhostil Komorní sbor Resonance, jinak domovský soubor svatomikulášského chrámu. Tentokrát jej mimořádně dirigovala jedna z členek, protože

sbormistryně Miloslava Pospíšilová je po operaci. Posluchači měli možnost slyšet např. Shalom Aleichem od G. Aldemáa, pravoslavnou píseň Tebe poem nebo lotyšskou lidovou píseň Badu manu, lielu badu.

I letos na festivalu vystupovala Soukromá taneční škola Jany Eriksson Tomanové. V jejích čtyřech vstupech v průběhu celé akce se přítomní dočkali vpravdě multikulturního zážitku: škola předvedla sóla z baletu Don Quijote a z baletu Raymonda, východoslovenský čardáš Čerešničky, židovský lidový tanec a cikánský lidový tanec.

Chorus Angelicus, ženský pěvecký soubor z Kostelce nad Černými lesy, zazpíval např. Laudate Dominum L. Perosiho, Alta Trinita beata nebo spi-

rituál Davide, hraj na harfu. Tento soubor je znám svou neuvěřitelnou (nejen uměleckou) plodností – třináct současných členek má dohromady 25 dětí.

Zahraničním hostem byl letos pozounský soubor ze spřátelené Evangelické zemské církve v Anhaltu. Zahrál několik děl zejména od skladatele Michaela Schütze – Pop-Fanfare nebo Nun danket alle Gott. Bouřlivý potlesk pozounéry inspiroval ještě k přidavku, oceněnému se stejným nadšením.

Nováčkem mezi soubory byl sbor Cyril, těleso z Hospozína u Roudnice nad Labem, které vzniklo teprve na jaře tohoto roku. Vystupovali v něm mimo jiné předseda rady starších od sv. Mikuláše, Marek Vávra, s manžel-

kou Lenkou. Repertoár Cyrila tvořily převážně spirituály, příkladně To já, ó Pane můj nebo Svobodná zem. Soubor je podal s takovou bezprostředností, že se mu povedlo posluchače přimět, aby tleskali do rytmu.

Malikchor z Chrudimi, dirigovaný Luborem Malíkem, byl pak nový jen názvem. Ještě loni vystupoval jako sbor náboženské obce naší církve v Chrudimi, koncem loňského roku se pak přeměnil v občanské sdružení, nadále s církví spolupracující. Publiku sbor přednesl pět vět Missa Brevis od skladatele Zdeňka Lukáše.

Na tvorbu Henryho Purcella se tentokrát na festivalu zaměřily Hana Tonzarová s Danou Krausovou, na varhany je doprovázel Bohumír Rabas. Za-

Dokončení na str. 4

ZPRÁVY

Milé sestry, milí bratři,
ze všech stran se na mne a naši diecézi obracíte s dotazem, jak se můžete podílet svou finanční pomocí na povodních, které postihly naši olomouckou diecézi. Pokud nebudete odesílat peníze na konto Člověk v tísni či Adru, pak je prosím zašlete na číslo našeho diecézního účtu 1804599359/0800, VS 91100. Po zkušenostech s povodněmi z minulých let věnujeme tyto prostředky, po domluvě s místními koordinátory, konkrétním osobám. Děkujeme za vaše obětavé srdce i důvěru.

Jana Šilerová, biskupka

Kalendář Blahoslav 2010

Stejně jako každý rok, tak i letos připomínáme všem náboženským obcím včasné objednání kalendáře Blahoslav na rok 2010. Cena za 1 ks bude cca 60 Kč. Kalendáře je možno objednat osobně nebo telefonicky v prodejně Blahoslav mezi 9. až 15. hodinou na tel. číslo 220 398 117 nebo písemně na ÚÚR CČSH, prodejna Blahoslav, Wuchterlova 5, 166 00 Praha 6 nebo e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Při písemné objednávce prosím uveďte, kam máme kalendáře zaslat a na jakou adresu náboženské obce je třeba napsat faktury. Objednávky je třeba kvůli zadání do tisku závazně doručit do konce srpna 2009. Na pozdější objednávky již nebude brán zřetel.

František Brynych

JUBILEJNÍ ROČNÍK FESTIVALU...

Dokončení ze str. 3
zněly tedy tři duety, mezi nimi i Gavotta: Let Us Wander. Hana Tonzarová se po zasluženém potlesku přesunula z kůru dolů, aby mohla řídit svůj Komorní sbor Mistra Jakoubka ze Stříbra. Soubor, oděný v husitských barvách - červené a černé - zazpíval mj. tři písně z Amsterodamského kancionálu v úpravě Petra Ebena, např. Nuž křesťané nebo Bože Otče, buď s námi.

Na závěr programu celý chrám povstal a všichni společně zpívali Händelovu píseň Buď tobě sláva. Bratr patriarcha Tomáš Butta pak předal účinkujícím diplomy, květiny a poděkoval jim za účast na festivalu. Festival byl tradičně benefiční. Výtěžek vstupného - 4700 Kč - věnuje náboženská obec u sv. Mikuláše obětem letošních povodní.

Petra Štěpánová

Vzpomínka

20. července uplyne 20 roků od chvíle, kdy Pán povolal k sobě bratra Josefa Štěpána, faráře v Lomnici nad Popelkou.

Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. S úctou a poděkováním synové s rodinami

Nabízíme ubytování

Náboženská obec Zábřeh na Moravě nabízí ubytování na faře v zrekonstruovaných jedno a dvouložkových pokojích s kuchyňkou a sociálním zařízením o celkové kapacitě 12 míst. Zábřeh je ideálním místem pro letní i zimní výlety do Jeseníků. Cena za ubytování je v rozmezí 150 - 250 Kč/noc podle počtu osob a ročního období. Kontakt: David Přichystal, tel. číslo 603 297 528.

(dp)

KALENDARIUM – ČERVENEC

20. 7. 1974 - Zemřel v New Yorku **Emil Ransdorf** (* 12. 9. 1920 v Nových Zámčích) - představitel vysokoškolského studentstva, který se mj. zasloužil o vítězství demokraticky orientovaných vysokoškoláků ve volbách do studentských fakultních spolků na sklonku roku 1947 - národní socialisté a lidovci získali 60 % funkcí, což byl nebezpečný precedens pro blížící se volby! Bezprostředně po únorovém převratu se Ransdorf zachránil před zatčením útekem do západního Německa (jeho přítel, nejmladší národněsocialistický poslanec Lesák, byl zatčen a v době Benešova pohřbu už pobýval v pankrácké věznici). Zpočátku se usídlil v Ludwigsburgu, kde organizoval studenty a vytvořil Svaz čs. studentů v zahraničí a založil i Masarykovy koleje, ve kterých mohli kratší dobu vysokoškoláci-exulanti pokračovat ve studiu. V listopadu 1951 odjel do USA a usadil se v New Yorku. Začínal od píky - nejprve jako číšník - ale poté pokračoval ve studiu na Kolumbijské univerzitě. Působil též v Radě svobodného Československa jako její místopředseda. "Duch národa nesmí být dále naplňován duchem marxismu-leninismu a stalinismu. Máte jednu povinnost - působit, aby duch národa byl naplňován duchem masarykovským," pronesl na schůzi mladých národních socialistů v květnu 1947.

21. 7. 1479 - Při osobním setkání krále Vladislava s Matyášem v Olomouci došlo k potvrzení tzv. olomouckých smluv. (Šlo o smlouvy o příměří mezi Matyášem a Vladislavem Jagellonským, kdy byl uznán dosavadní stav roztržky Koruny české. Navíc smlouva stanovila, že v případě, kdyby Vladislav zemřel bez dědiců a dříve než Matyáš, přičemž by Matyáš nebo jeho nástupce byl zvolen českým králem, měly by vedlejší země být bez výplaty spojeny opět s Čechami.)

21. 7. 1919 - Na 130 legionářů 1. střeleckého praporu v Železném Rudě usoudilo, že "vlast je v nebezpečí a je nejvyšší čas na rázný vlastenecký podnik". Uvěznili své důstojníky, vynutili si zvláštní vlak do Plzně a měli v úmyslu táhnout na Prahu. Vzpouza se rozšířila i na klatovskou posádku. Jednáním došlo k uklidnění situace.

21. 7. 1989 - Zemřel v Praze **Vladimír Pokorný** (* 12. 6. 1922 v Podivíně) - paleontolog, zakladatel mikropaleontologie u nás. Učebnicí *Základy zoologické mikropaleontologie*, která vyšla nejprve u nás v roce 1954 a později v mnoha dalších jazycích, vytvořil světytounou českou mikropaleontologickou školu, za kterou se mu dostalo celosvětového uznání. Zabýval se i zkamenělinami svrchní (neogénu) a spodní (paleogénu) části třetihor a prvohorního devonu. Jeho praktická činnost měla velký význam pro vyhledávání ropných zdrojů v karpatské oblasti. Vedle uvedených učebnic byl autorem monografie *Vývoj fosilních ekosystémů a jejich složek* (1977) a spoluautorem učebnice *Úvod do paleontologie* (1977).

23. 7. 1914 - Rakousko-uherský vyslanec v Bělehradě předal Srbsku ultimátum, v němž byly stanoveny tvrdé a nesplnitelné požadavky zpochybňující srbskou suverenitu (s 48hodinovou odpovědní lhůtou). Odpovědní nota srbské vlády vycházela téměř ve všech bodech rakousko-uherskému "diktátu" vstřícně, přesto byla vídeňskou vládou označena za neuspokojivou.

24. 7. 1744 - Mezi císařem Karlem VII. a Fridrichem II. byla uzavřena ve Frankfurtu spojenecká smlouva. Císař souhlasil s připojením pravého břehu Labe s Pardubicemi a Kolínem k Prusku za vojenskou pomoc proti Marii Terezií.

24. 7. 1939 - Zemřel v Praze **Alfons Mucha** (* 14. 7. 1860 v Ivančicích) - malíř, grafik a návrhář, s jehož jménem je spojen pojem secese. Jeho tvorba je pro secesní umění tak příznačná, že okolo roku 1900 se mu v Paříži začalo říkat Le styl Mucha. Téhož roku byl na pařížské světové výstavě vyznamenán stříbrnou medailí a stužkou Čestné legie.

U nás se podílel na výzdobě Obecního domu. Už ze zámoří si malíř přinesl myšlenku *Slovanské epeje*, kterou pak doma v cyklu 20 monumentálních pláten realizoval. V novém státě využil i své velké zkušenosti s dekorativní užitnou tvorbou a v práci se symboly při navrhování známek a bankovek dosáhl značné umělecké výše.

25. 7. 1564 - Ve věku 61 let zemřel ve Vídni císař a král **Ferdinand I.** (* 10. 3. 1503 v Alcalá de Henares ve Španělsku). Patřil mezi nejschopnějších habsburských panovníků, byl tvůrcem středoevropské habsburské politiky a položil základy středoevropské habsburské monarchie. Před svou smrtí rozdělil vládu v rakouských zemích mezi tři syny: Maxmilián dostal obojí Rakousy, Ferdinand Tyrolsko a Karel Štýrsko, Korutany a Kraňsko. Českým králem se stal Maxmilián II. [1564-1576].

25. 7. 1914 - Uzavřena byla říšská rada i zemské sněmy a vydána nařízení o státním vojenském dozoru na železnici a v některých průmyslových odvětvích. Vzápětí byla vládními nařízeními suspendována některá občanská práva, zaručená proslouvanou ústavou z roku 1867 (svoboda projevu, shromažďování, tisku, spolčování apod.).

Večer byla vyhlášena mobilizace poloviny armádních sborů (osmi ze šestnácti). Oba spolky české kolonie ve Francii - pařížský Sokol a Rovnost - se usnesly, že se (v případě války) všestranně zapojí do boje proti centrálním mocnostem. Následujícího dne uspořádaly pochod k rakousko-uherskému vyslanectví, kde spálily vlajku habsburského mocnářství.

25. 7. 1939 - Protektorátní vláda vydala nařízení o všeobecné pracovní povinnosti.

(red)

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES

již desátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz
kata.mesites@seznam.cz
Skype: katadohnal
GSM +38591 5659536

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PŠENIČNÉ ZRNO

„Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mohutný užitek.“

(J 12,24)

Najdete pět rozdílů mezi oběma obrázky?

(Řešení z minulého čísla: Amen, pravím vám, jestliže se neobráťte a nebudete jako děti, nevezdete do Království nebeského.)

Jana Krajčířiková

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 20. 7. – 20 hodin
W. A. Mozart – Requiem
Praga Sinfonietta Orchestra,
Vox Prague Chorus,
diriguje: M. Němcová
- * 21. 7. – 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová – varhany,
R. Kyralová – mezzosoprán,
T. Kyrál – lesní roh
- * 22. 7. – 17 hodin
Bach, Mozart, Dvořák
Jana Jonášová – soprán,
Bohumír Rabas – varhany
- * 23. 7. – 17 hodin
Bach, Bizet, Dvořák
Otomar Kvěch – varhany,
Pavel Červinka – baryton
- * 24. 7. – 14 hodin
Benefiční koncert
Kempen (Nizozemsko)
- * 24. 7. – 17 hodin
Dvořák, Bach, Vivaldi
Anna Vršinská – mezzosoprán,
Marie Šestáková – varhany
- * 24. 7. – 20 hodin
Mozart, Vivaldi, Bach
Consortium Pragense Orchestra
Š. Heřmánková – soprán,
M. Laštovka – trubka
- * 25. 7. – 17 hodin
Bach, Dvořák, Händel
Jiřina Pokorná – varhany,
Pavel Hůla – housle
- * 25. 7. – 20 hodin
Mozart, Vivaldi, Bach
Consortium Pragense Orchestra
Š. Heřmánková – soprán,
M. Laštovka – trubka
- * 26. 7. – 17 hodin
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
- * 26. 7. – 20 hodin
Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga
V. Návrat – barokní housle

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz